

FLORA.

Erwaande Sotte, die met reedeloose spooke,
 De schaduw' van mijn glans met morsich
 letter rooke
 En vuyle smettingh klenst: aler een held're
 dach,

De toyingh van mijn pruyk vergon sulke ghesach,
 Als oyt Karbonkele of Diamante teelde,
 Daar de verborghers kracht soo wonderbaar in speelde,
 'kVerdaach u, voor de Troon, van sulcke moghentheydt
 Wiens heerschappye dat u redeloos beleydt
 Met onverwin van reen soo deffich sal verrechte:
 En u verheve top tot effen Vloer beslechte
 Daar uwe Loogentaal voor schennis onderschuyl
 Gedompelt met de gloor van t'ontijdichste vuyl,
 Velselt met menichte van onvoldaane schrifte
 Diemen de Teyckenaars voor fielen uyt sal sifte:
 Daarom soo reddet ut'onfanghen en betaalt,
 Op dat ghy op u nek geen schendent kanker haalt.